

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-16

“Res del que hem fet és delictiu”

Oriol Junqueras.
President d'ERC i
exvicepresident del govern

Joaquim Forn.
Exconseller d'Interior

“Ningú dels Mossos d'Esquadra va actuar contra la Constitució”

I l'Oriol va tornar al bar Quimeta

Lozano compara l'1-0 amb una violació

L'anàlisi

Les diferents defenses es complementen

Francesc Homs

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

Xevi Sala

api

BiG

SERVEIS IMMOBILIARIS

C/ Montserrat, 41 · 08302 Mataró
Tel. 93 741 00 44
www.bigimmobles.com

NACIONAL P18

Preocupació sindical per la baixa producció a la fàbrica de Nissan

Funciona al 38% de la seva capacitat

NACIONAL P20

Primera mort per amiant entre els empleats del metro

Alarma entre la plantilla de TMB

entrada 2x1
presentant aquest anunci

MD
Mediterranean Diving Show

15, 16 i 17 FEBRER 2019

www.mdivingshow.com

FIRA DE CORNELLÀ

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Josep Maria Fonalleras

Escacs

Amb dos dies n'hi ha hagut prou per entendre que la causa és política i que efectivament es jutja un plantejament polític, tot i la pantalla de la construcció imaginària d'una revolta violenta i, doncs, susceptible de ser jutjada pel Codi Penal. Tot i la insistència de la fiscalia a "no perseguir una ideologia sinó uns fets", és a dir, tot i voler circumscriure les accions que es jutgen a l'àmbit de la criminalitat, tot i que tant el procediment com el trasllat dels presos o la seva situació a la presó són propis d'una instrucció penal, el fet és que la fiscalia mateix assumeix els paràmetres que van plantejar les defenses. En el judici, com va recordar Benet Salellas, es posa en evidència la "derrota col·lectiva de la societat espanyola", perquè "la Constitució" (i això ho va recalcar Van den Eynde) "impedeix criminalitzar la dissidència". En resum: és el propi estat, qui promou la criminalització a través de la via penal, qui traeix els principis substancials i essencials

En el judici hem vist com els advocats dels presos optaven de seguida per una obertura italiana, és a dir, un atac amb peces consistentes

de la seva existència. Fa passar per criminalitat allò que és dissidència. Per això, Espanya perd. Perquè entenen que proclamar "No passaran" és "una determinació" que inclou la confrontació i la violència, sense tenir en compte que es tracta justament del símbol del delictiu d'una reivindicació universal, que va néixer a Espanya com a defensa de la democràcia en contra del feixisme, i que s'ha estès arreu.

En el judici hem vist com els advocats dels presos optaven de seguida per una obertura italiana, és a dir, un atac amb peces consistentes i agressives: alfí i cavall; alliberament de la dama i agilitat de la torre per a un moviment vertical. La fiscalia ha acceptat la partida en aquests termes, que significa no pas un avenç progressiu dels peons sinó la lluita per dominar d'hora el centre del tauler. No és, doncs, un judici penal (és clar que ja ho sabíem, però ara queda certificat, encara que no els sigui plaent), sinó una batalla pel relat, pel concepte. I aquesta, tot i que en aparença menor, és una victòria cabdal de l'independentisme.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Junqueras i Forn

Sobre els judicis sempre s'ha dit que, a diferència dels americans, que són vius i molt cinematogràfics, els que se celebren a Espanya són encarcerats i tediosos. De moment, i quan han passat tres dies, el que afecta els presos polítics catalans té un interès altíssim i se segueix molt bé tot i que la realització televisiva sigui deficient. Tampoc podem demanar que l'haguessin confiada a Billy Wilder o Otto Preminger. De totes maneres ahir Oriol Junqueras va ser el Charles Laughton de la funció, per com es movia i s'expressava. Ha estat professor. És un polític. Els professors i els polítics tenen en comú amb els actors l'eficiència comunicativa. O et fas escoltar i mantens l'atenció amb l'entonació i el gest, o s'han acabat la classe, el míting i la sessió parlamentària. No frivolitzo. Bertolt Brecht va confiar a Laughton el paper protagonista de *Galileu*. Contra les insídies dels instructors, contra la presó injusta, *e pur si muove*. És una pena que la càmera no enfocés el president del tribunal mentre Junqueras parlava. Quan va interrompre la sessió mitja hora i Jun-

“Tot amb tot, el judici ens oferirà sessions memorables

queras li va dir "llastima, ara que estava embalat" a mi em va semblar entendre "llastima, ara que el tenia mig convençut". Amb la interrupció, el jutge posava distanciament brechtia a l'actuació convincent de l'interrogat. Va dir: "Votar no és delictiu; és delictiu impedir-ho per la força." I, de memòria, va citar lleis que avalen l'afirmació i va narrar episodis històrics d'aquí i de fora i lliçons d'economia, política i urbanitat. "Perdonin, però és que fa més d'un any que no parlava."

A diferència de Junqueras, que va limitar l'exposició a un duet amb el seu advocat, Joaquim Forn es va deixar in-

terrogar pel fiscal. És probable que el tribunal acabi sent insensible a la veritat dels fets de la tardor del 2017. Nosaltres la sabrem amb detalls desconeguts. Ahir vam començar a saber-los. El fiscal desgranava el cúmul de fantasies que la instrucció ha generat. Forn, amb papers i sense papers, traient-se i posant-se les ulleres, les va anar desmuntant una a una. El fiscal li va parar una trampa: "Es va reunir amb el representant de l'Estat a Catalunya?" "Sí, em vaig reunir amb Enric Millo." "Aquest era el representant del govern; el de l'Estat era el president de la Generalitat." És per humiliar però posa pebre al guió de la gran comèdia.

El jutge havia dit al principi que no donaria llibertat als acusats durant el judici perquè no havia canviat res des de l'últim cop que els l'havia negada. Potser llavors, com que no els coneixia i només havia llegit els informes de l'instructor, s'havia pensat que anaven amb una bomba a la mà i un ganivet entre les dents. Ahir hauria d'haver canviat tot: aquests dos senyors, i els senyors i senyores que seguiran, han d'estar a la presó? Han de ser jutjats?

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neorològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez L'Esportiu i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/jx4ne9>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Clar i castellà

Si la sentència del judici fos avui i se cenyís a allò que vàrem veure i sentir ahir al Tribunal Suprem, l'exvicepresident Oriol Junqueras i l'exconseller Quim Forn avui ja serien al carrer. En llibertat i absolts, és clar. Perquè ahir, el primer dia de veritat de judici, vam començar a veure que sí, que aquest és un judici eminentment polític ple de contradiccions i imprecisions per part de la fiscalia i l'advocacia de l'Estat (a mi em va semblar que el fiscal Cadena fallava més que una escopeta de fires) i que, en canvi, Junqueras i Forn parlaven sense embuts. I amb una convicció que, en les seves circumstàncies, em sembla que és digna de menció. "Res del que hem fet és delictiu: treballar per la independència de Catalunya no és delictiu; fer un referèndum no és delictiu; l'argumentació de l'acusació no se sosté; el debat polític està protegit per la inviolabilitat"... són algunes de les afir-

“Si la sentència fos avui i se cenyís a allò que vàrem veure i sentir ahir, Junqueras i Forn ja serien al carrer. Absolts, és clar

macions de Junqueras. Valentes i dignes de qui se sent innocent. Sense estratègia jurídica, fins i tot. Perquè se sap pres polític. En va dir més. Moltes més. Però totes d'una gran dignitat política i d'una gran convicció. Junqueras va ser clar. Clar i castellà, com s'havia de ser al Suprem. I ho va ser també Forn, que en alguns moments

va desbordar les acusacions amb una convicció que va anar molt més enllà de la política: amb dades contrastades, i no pas amb un 'talla i enganxa' com el que semblava ser el relat de l'acusació. Que, a diferència de Junqueras, Forn decidís combinar la defensa jurídica i la política i decidís respondre al fiscal, va permetre viure ahir també moments brillants. I si no fos perquè un s'hi juga 25 anys de presó i l'altre 16, algun tip de riure. Veurem què passa la setmana vinent, quan ja entrarem de ple en les declaracions de la resta del govern. Vist el primer dia, el primer dia en què de veritat es varen contraposar versions, insisteixo, el vicepresident Junqueras i l'exconseller Forn avui ja haurien de ser al carrer. Absolts. Això, és clar, si el tribunal se cenyís als fets d'ahir, no jutgés idees polítiques i, és clar, no portés la samarreta de cap dels dos equips.

EDITORIAL

Junqueras i Forn acusen

La primera jornada de declaracions en el judici per l'1-O que se celebra al Suprem ha deixat la potent imatge de l'exvicepresident del govern Oriol Junqueras passant a l'ofensiva contra el tribunal i rebutjant respondre a cap de les acusacions, a qui va atribuir una barroera tergiversació de la realitat dels fets amb intencionalitat política. El president d'ERC va abanderar ahir l'estratègia del "Jo acuso" contra la repressió de l'Estat espanyol al·legant una persecució ideològica contra ell i l'independentisme. Junqueras es va reivindicar com a pres polític, i va ser taxatiu: "És un judici polític", evidenciant la naturalesa política d'una causa general contra l'independentisme focalitzada en la imputació d'uns dirigents amb els quals es vol fer una actuació venjativa i d'escarment. La defensa de Junqueras del dret a l'autodeterminació de forma pacífica posa en qüestió la qualitat democràtica de l'Estat, però també el sistema judicial espanyol.

Les acusacions, i amb especial gravetat el ministeri públic que representa la fiscalia, pretenen dibuixar un fals relat de violència amb l'objectiu de plantejar delictes insostenibles com la rebel·lió o la sedició. Per aquest motiu el fiscal Fidel Cadena va insinuar durant l'interrogatori a Quim Forn la connivència dels Mossos, com a cos armat, amb l'organització del referèndum de l'1-O. Una fal·làcia que l'exconseller d'Interior va desmuntar de dalt a baix amb fermes arguments, dades i documentació en una intervenció segura i contundent. La ciutadania va poder tornar a sentir ahir els membres del govern legítim després de gairebé un any i mig a la presó sense judici. I la seva fermesa i digna serenitat van evidenciar com de forta és la repressió a l'Estat espanyol, i com de febles són els seus fonaments democràtics.

De reüll

Adela Genís

Als ulls del món

Tornen les imatges dels presos polítics a les portades dels principals mitjans de comunicació internacionals. En molts rotatius l'acusació contra els independentistes es qualifica com a judici del segle. Editorials i articles d'opinió al *The Times*, *The Financial Times*, *The Washington Post* o *Le Monde*. La majoria posen en dubte la imparcialitat del sistema judicial espanyol. De fet, alguns van més enllà –com és el cas del britànic *The Times*– i es pregunten què hauria passat si l'ex-primer ministre David Cameron hagués

La comunitat internacional encara no ha alçat la veu en el cas dels presos polítics

posat el líder escocès, Alex Salmond, a la presó per haver plantejat el referèndum d'independència. Hauria estat un escàndol de dimensions majúscules, asseguren. És evident que la batalla del ministre d'Exteriors, Josep Borrell, per lluitar contra el que ell anomena les *fake*

news de l'independentisme no acaba de funcionar; tampoc el document que ha entregat als principals mitjans de comunicació estrangers ni les trobades amb diversos ambaixadors. La imatge dels presos polítics asseguts al banc dels acusats ha remogut consciències a mig món. Tot i això, la comunitat internacional no alça la veu, tristament, com ja va passar amb la violència exercida l'1-O amb les excepcions d'Islàndia o de la primera ministra escocesa, Nicola Sturgeon. I la Unió Europea, algun dia, haurà de respondre a tant silenci i tanta hipocresia.

Les cares de la notícia

EXVICEPRESIDENT DEL GOVERN

Oriol Junqueras

Profundes conviccions

Després d'un any i mig vam poder tornar sentir la veu del president d'ERC, i tothom va poder comprovar que la presó no ha esmorteït les seves conviccions republicanes, democràtiques i pacifistes; al contrari. Va proclamar davant del tribunal que votar no és delictiu, i la independència, tampoc.

EXCONSELLER D'INTERIOR

Joaquim Forn

Segur i contundent

Amb fermesa, seguretat i contundència va desmuntar amb arguments, documentació i dades el fals relat de violència que es despenia de les preguntes de la fiscalia i de l'advocacia de l'Estat. Va voler separar la defensa política del referèndum de l'actuació dels Mossos.

SECRETÀRIA D'ESTAT D'ESPANYA GLOBAL

Irene Lozano

Imperdonable

La declaració de la secretària d'estat d'Espanya Global i exdiputada del PSOE i d'UPyD, Irene Lozano, comparant el referèndum d'independència amb una violació és imperdonable. Hauria de suposar la immediata destitució del càrrec que ocupa i del ministre del ram que l'empara.

Tal dia com avui fa...

1 any Esquerra
El PP i Cs voregen la ruptura i rivalitzen en ultraespanyolisme al Congrés. Els populars acusen els d'Albert Rivera de fer d'oposició.

10 anys El futur de Chávez
Chávez es juga avui el seu somni d'un poder perpetu. Una Veneçuela dividida decideix en un nou referèndum si permet una reelecció indefinida.

20 anys Un nou partit
La plataforma electoral Euskal Herriarrok (EH) començarà un procés constituent com a formació política després de les pròximes eleccions municipals.

Full de ruta

David Portabella

El cel de Madrid

Madrid és una ciutat fantàstica que té un peculiar vici de dilluns a divendres: l'obsessió per demostrar des de les vuit del matí que aquí hi viu l'Estat. Quan accedeixes al Tribunal Suprem per motius familiars i veus l'hostilitat d'un control policial que et fa sentir que un uniformat està per sobre d'una dona o un home que té un parent al banc dels acusats, l'Estat et demostra que viu aquí. Quan arribes al mateix Suprem a cobrir un judici i et fa sentir com un menor d'edat que volgués el privilegi d'entrar al reservat d'una discoteca de vips majors d'edat, l'Estat et demostra que viu aquí. Quan et poses un abrigo d'hivern i un arc de seguretat aviat te'l fa treure, l'Estat et demostra que viu aquí. Quan l'ordre viari és una obsessió però alhora tot cotxe oficial pot aparcar en doble fila arreu durant un matí o tot el dia i el xòfer que infringeix les normes desafia el vianant amb una mirada inquisitorial, l'Estat et demostra que viu aquí.

Quan accedeixes al Suprem per un familiar i un control policial hostil et fa sentir que l'uniformat està per sobre de qui té el parent acusat, l'Estat et demostra que viu aquí

Si el paisatge urbà de Madrid és aquest de dilluns a divendres, què és el que queda? Mirar al cel. Madrid té un astrònom, Antonio del Solar, que fa dècades que fotografia cada dia el sol. Del Solar ho fa amb un telescopi que veu el sol en H-Alfa i està adaptat a la seva càmera fotogràfica. I quina és la seva conclusió després d'anys i anys de llevar-se i fotografiar el sol? "Els nens no veuen el cel aquí a Madrid, és impossible. Han d'anar al poble dels avis o bé a zones allunyades del nucli urbà", denuncia l'astrònom sempre que és entrevistat periòdicament en un mitjà madrileny. Si algú necessitava tenir una metàfora per comprendre com a vegades pot existir tanta indiferència en una ciutat fantàstica com Madrid... Si algú es pregunta com pot ser que un Estat necessiti demostrar de dilluns a divendres que existeix des de les vuit del matí... Potser el record del que diu l'astrònom Del Solar i la constatació que els nens es fan adults ajudi a la comprensió, tot i que ara comprendre no és garantia de res.

Tribuna

Jaume Oliveras i Costa. Escriptor

Trinxeres de poder

Talment la divisió administrativa del territori no està resolta, malgrat que històricament s'han aplicat diversos invents. Fins i tot es dubta de la viabilitat dels petits ajuntaments, quan hi ha gran part del país poc poblat, obligant a reconsiderar l'administració d'alguns pobles i aconsella l'agrupació en municipis més potents. A la vegada, apareix la idea de serveis mancomunats per un teòric abaratiment i una millor gestió. S'admeten propostes. Però quan es toquen les coses de menjar hi ha qui fa càbales i descobreix el perill de perdre alguna prebenda. El poder és llaminer, tant si es tracta d'una minúscula alcaldia com d'una gran entitat supramunicipal. I un bon nombre de ciutadans estan atrapats en la dinàmica de poder presumir de ser regidor, conseller, diputat o parlamentari, a més dels bons ingressos per sous o en concepte de despeses de representació. Misèries de la vida i eròtica de poder, tant real com fictici.

FA UNS DOS-CENTS ANYS es va introduir l'invent de les diputacions, que aviat esdevingueren entitats de molt poder en fun-

ció de la possibilitat de dotar-se d'elevats pressupostos i actuar de repartidora. La recuperació de la Generalitat portà el plantejament de suprimir-les –també les províncies– fins que l'esquerra descobrí que podien ser un cau de contrapoder al pujolisme més consolidat. Després, els interessos d'uns i altres encallà la reforma. Suprimir, res; si cal, afegir alguna cosa.

EL 1987 S'APUNTA la necessitat d'una divisió comarcal, una idea que s'implementà amb una llei d'organització comarcal, aprovada el 2003, amb la creació de 41 consells comarcals, consells d'alcaldes i nomenaments de gerents i tot el servei

administratiu complementari. Una nova trinxera a defensar, amb l'anunci de la creació de vegueries i amb el funcionament de l'Àrea Metropolitana barcelonina. Un gruix administratiu que acontentava moltes boques. Les noves entitats s'havien d'omplir de funcionaris i competències, i els petits regnes de taifes anaren demostrant que no hi havia barrets per a tants caps aspirants. A part d'això, els nous organismes s'apuntaren a la cerimònia de la confusió i es feu un garbuix per veure qui exercia les competències.

EL MARÇ DEL 2017 el Consell Comarcal del Barcelonès decidí l'autodissolució, després de comprovar que tampoc era tan necessari. El Parlament i el govern de la Generalitat l'havien de fer efectiva. Finalment, aquest febrer s'ha iniciat el desmantellament, que es vol culminar abans de les eleccions municipals. Setanta administratius i un gerent hauran de trobar on col·locar-se. Segellar una trinxera costa, però cal fer-ho quan es demostra la seva inutilitat, encara que alguns hagin de renunciar al seu petit poder i deixin de cobrar unes dietes.

“El poder és llaminer, tant és una minúscula alcaldia com una gran entitat supramunicipal”

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Una simple regla de tres

■ En referència a la manifestació del 10 de febrer, a Madrid. Si Òmnium i l'ANC, amb 7,5 milions de catalans, en convoquen més d'un milió, amb 48 milions d'espanyols, els tres partits ultres d'extrema dreta n'haurien d'haver reunit més de 6 milions. És una regla de tres: $7,5 - 1 / 48 - X$ ($48 : 7,5 = 6.400.000$). Si fem comparacions ens dona un resultat de 6,4 milions contra 45.000. Casado, Rivera i Abascal, dormiu a la nit?

ANDREU GENÍS CIURANS
Mollet del Vallès (Vallès Oriental)

Sobre estratègies i traïcions

■ En la carta "Esquerra: país o sigles" publicada en aquest diari el 3 de febrer, el Sr. Guardiola Salafranca fa afirmacions molt rotundes sobre la candidatura d'Ernest Maragall

i ERC a les eleccions municipals. "Unitat, prou partidisme: ara són traïció", "ERC: separats perdem i traïm". Entenc que una part de l'independentisme consideri les candidatures unitàries la millor opció. A nivell emocional la puc entendre, però racionalment crec que no és la millor opció. La societat catalana és molt complexa i heterogènia, amb opinions diferents sobre com afrontar els greus problemes que afecten les nostres ciutats (habitatge, serveis socials, transport, atur, marginació, turisme massificat, etc.). Problemes que necessiten respostes immediates i concretes, i no els podem menystenir esperant ser independents per afrontar-los, ni fer-ne propostes ambigües per mantenir la unitat. La nostra diversitat social fa necessari que els diferents corrents independentistes concretin les seves respectives propostes en aquests temes, per tal que un major

nombre de ciutadans, de qualsevol ideologia, puguin votar una opció independentista. La unitat ha de ser en l'objectiu comú de la independència i en l'exigència i les mobilitzacions pel nostre dret a decidir, la llibertat dels presos i el retorn dels exiliats. En la complicada situació actual no podem menysprear cap de les possibles estratègies. En tot cas seran les eleccions les que diran quina n'és la majoritària. Tractar de traïdors companys independentistes pel fet de tenir una estratègia diferent de la nostra és una actitud sectària lamentable i molt negativa per mantenir la unitat.

JAUME GARCIA RUIZ
Manresa (Bages)

Abusos sexuals, també dins l'Església

■ Els abusos sexuals, les pràctiques no expressament consentides i la violència mas-

clista només es reduiran dràsticament castigant de manera exemplar els seus autors. Sentències com la del cas de La Manada provoquen un repulsiu efecte crida. Fora desitjable, d'altra banda, que hi hagués més dones i també més pares de filles entre jutges i magistrats per sensibilitzar l'estament judicial. Pel que fa a l'Església catòlica, ha de reflexionar sobre la proliferació de casos denunciats. A banda que la justícia se n'ocupi, l'Església hauria d'obrir el debat per abolir el celibat i el vot de castedat, i instaurar la igualtat de gènere i el matrimoni entre els seus membres. Ancorar-se en postulats que penalitzen el sexe va contra la naturalesa humana i és més propi de l'edat mitjana que no pas del segle XXI. Convé que els màxims exponents de l'Església, tots senyors, s'adonin que han d'evolucionar.

JOSEP MARIA NIN
Barcelona

La frase del dia

“Això del llenguatge inclusiu és una moda que passarà, com el hula hoop”

Félix de Azúa, ESCRIPTOR

Tribuna

Xavier Diez. Historiador

Guerra freda 2.0

L'intent de cop d'estat a Veneçuela, fruit d'una poc dissimulada ingerència exterior, ha propiciat una nova crisi internacional de conseqüències imprevisibles. Des del moment en què Hugo Chávez va arribar, via electoral, a la presidència el 1999, Veneçuela ha esdevingut una obsessió per als *establishments* polítics, econòmics i mediàtics globals. Cert és que la República sud-americana és una societat dividida, i que la violència és un problema endèmic (molt anterior al *chavisme*) que no sembla en vies de resoldre's. Ara bé, i en el món de les relacions internacionals el doble raser és norma, podríem dir el mateix de Colòmbia, de Mèxic o dels països centreamericans, i tanmateix no sembla que els seus governs siguin qüestionats ni s'organitzen intervencions estrangeres per gestionar crisis humanitàries.

PER QUÈ VENEÇUELA? L'explicació fàcil serien les seves immenses reserves petrolíferes. Tanmateix, aquest no és l'únic país productor, i altres països, especialment a l'Orient Mitjà, no suscitaven polèmiques sobre la democràcia, perquè es tracta de teocràcies feudals on qualsevol al·lusió als drets humans implica automàticament repressió. A més, qualsevol amb un mínim sentit de la prospectiva sap que a mitjà termini els combustibles fòssils veuran reduït el seu consum gràcies a les innovacions en el camp de l'electricitat. L'explicació oficial seria l'absència de democràcia i de drets humans. L'experiència dels anys recents fa que aquests conceptes siguin cada vegada més relatius tenint en compte que Espanya o Turquia tenen institucions no precisament millors a les de Caracas, i que la Unió Europea actua amb mecanismes institucionals caracteritzats pel nul respecte a les aspiracions de la seva ciutadania. Altres teories més versemblants parlen del gran interès del capital interna-

cional d'aconseguir el control de les grans companyies públiques, com ja va passar amb els cops d'estat de Xile o l'Argentina, en processos de privatització i saqueig empresarial com ja va denunciar Naomi Klein al seu llibre de referència *La doctrina del xoc*.

ARA BÉ, SOVINT en aquests processos d'assetjament mediàtic contra tot un país, el més interessant sol ser allò que no s'acaba d'explicar, que no necessàriament es percep en la mirada curta. I el cert és que aquesta operació impulsada des de Washington sembla respondre a la progressiva pèrdua de pes geopolític dels Estats Units, que tracten de recuperar el control de la regió després que en les darreres dècades el seu pes s'anés relaxant en favor de la Xina o Rússia, amb creixents llaços en

“L'operació impulsada per Washington a Veneçuela sembla respondre a la progressiva pèrdua de pes geopolític dels EUA, que volen recuperar el control de la regió

l'àmbit comercial i econòmic. No menys importants serien els lligams creixents de Caracas amb Moscou, amb intercanvis tecnològics, i la possibilitat de construir una base militar russa a la regió. La bel·ligerància de la secretaria d'estat nord-americana s'explica perquè aquesta possibilitat remet a la crisi dels míssils de Cuba, el 1963. Aleshores, la intervenció pel continent es tractava de justificar per la possibilitat d'extensió del comunisme. Avui Rússia és una economia capitalista amb una democràcia il·liberal –sistema cada vegada més imitat a Brussel·les en general i a Madrid en particular–, i, per tant, la ingerència contra Veneçuela podria considerar-se un capítol nou d'una guerra freda 2.0, com a maniobra defensiva d'una administració Trump a la deriva.

HI HA UN SEGON ELEMENT a considerar. Després d'experiències de règims crítics amb el neoliberalisme (l'Argentina, l'Uruguai, Perú, Bolívia, el Brasil, i sobretot Veneçuela), des de fa alguns anys s'estén una onada reaccionària en què s'implanta, via cops judicials o mediàtics, de nou, una ortodòxia del consens de Washington de manera extrema (Bolsonaro o Macri en són clars exponents). En realitat, les velles oligarquies tracten de preservar la seva hegemonia enfront de propostes socialdemòcrates en societats polaritzades. I això està empenyent Llatinoamèrica, un cop més, vers la catàstrofe.

LA BOIRA DE GUERRA, a partir d'opinions publicades i campanyes mediàtiques són d'una greu irresponsabilitat. Més enllà de la simpatia o antipatia que ens pugui inspirar Nicolás Maduro, els Estats Units i Europa semblen voler reinventar una operació que recorda la de Líbia del 2011. I ja sabem quines tràgiques conseqüències va suposar generar un focus d'inestabilitat regional.

De set en set

Xavier Cortadellas

Caure

Tants pronoms febles com cauen en el català que parla avui tanta gent i, en canvi, cada cop n'hi ha més que a tot el que els cau diuen que

se'ls cau i es queden tan amples. Fa uns anys vam començar a sentir els primers que afegien aquest pronom fort al verb caure, avui ja fa temps que ho va escrivint molta gent: advocats, polítics, periodistes, escriptors i, per descomptat, els primers professors de català de les noves fornades. A la tele, si és que hi ha un miracle i sentim que un fatxa parla en català, segur que li sentirem a dir que als presos polítics *se'ls caurà* el pèl. Bé, polítics ell no ho dirà. Però té gràcia perquè als fatxes, quan parlen en català, *se'ls* veu tan poc naturals com la Leticia amb la reina sogra i perquè, de presos, n'hi ha un parell que el pèl els va caure fa tant de temps que el que seria un miracle és que els en caigués més encara.

Els que fa uns dies també ens han volgut fer creure que *es queien* de l'escambell són el president provisional, Pedro Sánchez, i la vicepresidenta provisional, Carmen Calvo. A la Calvo això de negociar amb els independentistes catalans no li ha provat. I a en Sánchez *se li ha caigut* tot, que diríem. Resistir, l'únic objectiu del president provisional. I ara comencem les dues comèdies de la postentrada de l'any. Riiiiii! L'última, és la de les eleccions. Tornarem a sentir-ho a dir tot. Promeses que no es concreten. De l'altra, de la comèdia anunciada fa més temps, han passat d'anar ajornant-la tant com podien a voler que passi de pressa. Volen que sigui un vist i no vist, decideixen sentències i *tempos*. Zas. Cop de maça. O hauria d'haver escrit cop de balança a les urnes? Perquè la injustícia ho és tot. Quan veurem els actors del Suprem amb perruca?

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Junqueras i Forn ja han declarat en el judici de l'1-O

L'exvicepresident es defensa reivindicant el dret a votar i l'exconseller avala l'acció dels Mossos

La planta de Nissan al Prat, cada cop més desaproveitada

Els sindicats alerten que les plantes funcionen al 38% de la capacitat i volen suport polític

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Junqueras i Forn

VEU • El líder d'ERC es diu "pres polític" i seguirà "intentant la independència" **VIA** • Forn separa el compromís de l'1-O i les ordres a Mossos i nega transcendència a la DUI **CAS** • El fiscal Cadena infla a set els Patro del 20-S i equivoca noms i dates

David Portabella
MADRID

Les frases

Com a historiador que és, Oriol Junqueras, amb la veu silenciada durant més d'un any a la presó, era conscient ahir que la seva declaració al saló de plens del Tribunal Suprem que el jutja per rebel·lió i per sedició era una sessió per a la història i destinada a perdurar a l'arxiu d'ERC. Renunciant a respondre a la fiscalia i a l'advocacia de l'Estat, i només concentrat en les preguntes que li va fer el seu advocat, Andreu van den Eynde, Junqueras va demostrar que el judici de l'1-O és per a ell un cas polític en el qual surt a l'atac a favor del dret a l'autodeterminació i contra el relat de la teoria violenta. "Em considero un pres polític", va proclamar al tribunal, i es va fer el silenci. De la mateixa manera que el líder d'ERC va advertir que el que ara jutgen no serà l'últim intent d'assolir la independència de Catalunya perquè "ho seguirem intentant sigui quin sigui el resultat d'aquest procés" i votar "no és delictiu", l'exconseller de l'Interior Joaquim Forn també va sortir a l'atac i va separar el seu compromís polític de fer realitat l'1-O i el fet de no haver donat cap ordre als Mossos de no obeir el mandat judicial.

El president d'ERC es va vantar de ser a la sala amb un motiu. "Què hi faig jo, aquí? Assumir responsabilitat perquè no ho faci ningú més", es va oferir. I va versionar l'Escolta, Es-

"Estimo Espanya, i estimo les gents d'Espanya i la llengua i cultura espanyoles. Ho he dit sempre"

Oriol Junqueras
PRESIDENT D'ERC

panya de Joan Maragall amb un "estimo Espanya" en castellà. "Estimo Espanya i estimo les gents d'Espanya, i la llengua i la cultura espanyoles", va dir a la sala. Després d'abraçar l'humanisme cristià, Junqueras va arrodonir més el perfil de la bondat. "Abans que independentistes som republicans, i abans, demòcrates, i abans, bones persones", va dir el principal acusat per un delictiu que a Espanya només ha afrontat el coronel Antonio Tejero pel cop d'estat del 23 de febrer del 1981. "No som enemics de res ni de ningú", va reblar. Sobre la violència, el líder d'ERC va ser clar: "L'objectiu de la violència contra els votants no era per impedir que poguessin votar, sinó per generar un ambient de crispació, al qual afortunadament és evident que ningú no va respondre."

Multilateralitat

A l'hora d'implementar el resultat del referèndum, el vicepresident de la Generalitat destituït pel 155 va reivindicar que sempre va apostar per la "multilateralitat". Però el problema va ser la incompareixença de l'interlocutor, Mariano Rajoy. "La cadira del da-

"Una cosa era el meu compromís polític de fer el referèndum de l'1-O i una altra, la meva competència"

Joaquim Forn
EXCONSELLER DE L'INTERIOR

vant sempre era buida", va lamentar. I va negar l'ús de diner públic en l'1-O: "Als contribuents no els va costar res."

Magistrats que escolten

Durant l'interrogatori, tant Marchena com els sis magistrats restants van escoltar Junqueras i Forn amb atenció, i fins i tot prenent apunts i rient alguna de les sortides iròniques dels acusats. Aquest va ser el cas quan Junqueras va ser aturat per Marchena per fer un recés. "Llàstima! Ara que anàvem llançats...", va fer broma el líder d'ERC suscitant el somriure dels magistrats després de demanar perdó per l'excés de "passió". La del tribunal, ahir, contrasta amb l'actitud en l'inici de la causa el novembre del 2017, quan la jutgessa de l'Audiència Nacional Carmen Lamela, que en el seu interrogatori primigeni es va distreure amb el mòbil per a desesperació dels citats i dels seus advocats.

Tot i el recurs a la ironia i el somriure—"el 20-S vaig sentir cantar el Virolai, que diu que la Mare de Déu de Montserrat és «dels espanyols estrella d'Orient», res susceptible de cap interpretació tumultuària",

Junqueras declarant ahir al saló de plens del Tribunal Suprem ■ EFE

va dir—, Junqueras va advertir que el camí no és la repressió. "Això no es resol ficant gent a la presó", va prevenir a la sala.

Els Mossos: el 20-S i l'1-O

L'exconseller Forn no va admetre la insistència de les acusacions a l'hora d'imputar-li omissió dels Mossos tant el 20-S com l'1-O per ser fidel a la celebració del referèndum. "Una cosa era el meu compromís polític i una altra, les meves competències. El meu compromís polític era celebrar el referèndum", va proclamar Forn. I va revelar el que va parlar amb Carles Puigdemont:

"Li vaig dir que entenia que els Mossos havien de complir les ordres, i ell em va dir que ho entenia i que no em preocupés."

Al voltant de la DUI del 27 d'octubre, Forn va admetre que va ser un acte sense "transcendència" perquè no hi va haver cap "acte administratiu" que la desplegués i tampoc no es va comunicar a les cancelleries. I va admetre la cita de l'1-O com a "il·legal" si es compara amb unes eleccions, abans de passar a l'atac contra els comandaments liderats pel coronel Diego Pérez de los Cobos, citat com a testimoni i a qui va reprotxar convi-

dar-se a una reunió de seguretat sense avisar. "Veurem qui va complir qui, no", va desafiar Forn al fiscal i al tribunal.

Marchena reprèn Artadi

La ironia de Forn amb el fiscal va provocar una de les anècdotes del dia quan Cadena volia que li digués que Jordi Jané i Neus Munté van ser destituïts pel seu desacord amb l'1-O. "Doncs no ho crec, perquè van anar a votar...", va dir Forn. La rialla de molts a la sala, però sobretot de la consellera Elsa Artadi, a primera fila, va forçar l'amonestació de Marchena: "La llei no ho permet."

L'APUNT

Així es retorça el relat

Anna Serrano

Si algú es pregunta com s'ha anat retorçant el relat dels fets sobre la manifestació davant del Departament d'Economia o la celebració i la repressió viscuda durant l'1-O, ahir en vam tenir diversos exemples. Servits, la majoria, pel fiscal Fidel Cadena. Com quan els dos cotxes de la Guàrdia Civil malmesos en la mobilització del 20-S van passar de dos a ser set vehicles

"devastats", o quan va afirmar que la Crida va col·laborar en l'obertura dels col·legis electorals en el referèndum, quan encara no s'havia constituït. Cadena fins i tot va fer aparèixer Oriol Pujol en un judici on sembla que ni els noms propis no estan segurs. Oriol Junqueras i Joaquim Forn van posar llum, i molta, en un relat engrèixat a còpia de falsedats.

van a l'atac

Junqueras va relatar el perquè de no respondre ni al fiscal ni a l'advocat de l'Estat ni a Vox, una aposta de risc en un judici convencional pel que denota de no voler col·laborar amb la justícia a ulls del tribunal. "Com que jo no renunciaré a les meves conviccions democràtiques i entenc que les acusacions no deixaran de perseguir-me per això, crec que em trobo en una situació d'indefensió en el sentit que se m'acusa per les meves idees i no pels meus fets", va alertar. El fet de deixar-los amb la boca oberta no va agradar al fiscal, i menys a l'advocat de Vox Javier Ortega Smith, que va demanar a Marchena almenys poder dir de viva veu preguntes sense resposta, per conquistar titulars i minuts radiofònics i televisius. Marchena no es va prestar al joc i va silenciar Vox.

"Oriol" i "Oriol Turull"
Forn sí que va respondre al fiscal Fidel Cadena, que va commocionar la sala amb el seu catàleg d'inexactituds com ara inflar a "set cotxes de la Guàrdia civil" els dos Nissan Patrol assaltats el 20-S a la conselleria d'Economia. Cadena no es va aturar aquí, i va citar la intendent Teresa Laplana com a Mercedes, va dir El Trapero; a vegades Oriol Turull i a vegades Oriol a seques, va exigir què feien els Jordis quan ells ja eren a la presó i va vacil·lar dantant els requeriments del Tribunal Constitucional. La consellera de Justícia, Ester Capella, que seguia els interrogatoris a primera fila amb Artadi, va sortir de la sala escandalitzada pel baix nivell d'un fiscal en la cúspide de la carrera. "Fa relats pel·liculers", va etzibar Forn al fiscal per haver dit que la secretària judicial va haver de sortir "escalant les façanes". ■

Si insisteixen en el riure seran desallotjats", va renyar Marchena.

El jutge del tribunal va arrencar el tercer dia del judici amb una explicació de com ha resolt les qüestions prèvies reclamades per les defenses. En l'ús del català, el jutge va ser rotund en contra de la traducció simultània invocant la Carta Europea de les Llengües Minoritàries i Regionals i l'Estatut. "Portem un any i quatre mesos de procés en castellà i no s'ha fet capesment d'utilitzar el català", va reprotxar Marchena als que ara volen utilitzar el català en el moment clau de rebatre

delictes de fins a 25 anys de presó. I Junqueras va capgirar l'impediment. "És un plaer parlar en castellà perquè em dona l'oportunitat d'adreçar-me a la ciutadania espanyola després d'un any de silenci forçat." Forn també ho va acceptar fent constar la queixa que ell en castellà és menys fluït.

El tribunal va tornar a vetar la declaració de Carles Puigdemont –"no es pot venir al matí d'acusat i a la tarda de testimoni; si guem seriosos!", va dir Marchena a l'advocat Jordi Pina obviat que l'inspector Pablo Llarena va retirar l'euroordre a Ale-

manya– i del rei Felip VI.

En el terreny formal, Marchena va oferir als acusats poder seure amb els advocats, però tots ells van continuar asseguts en quatre files de tres per no edulcorar la fotografia que veu tot Europa. En l'àmbit policial, el tribunal veta una pericial de Scotland Yard clau per a Jordi Cuixart i Jordi Sánchez sobre les gravacions del 20 de setembre davant de la conselleria d'Economia. L'únic triomf cedit a les defenses va ser admetre que sigui citat l'exministre de l'Interior Juan Ignacio Zoido tal com exigia l'advocat de Forn, Xavier Melero.

A dalt, la plana major d'ERC escoltant Junqueras. A baix, Elsa Artadi, Eduard Pujol i Ester Capella ■ EFE / ACN

ERC va a Madrid a escoltar la declaració del seu president

Representants de Junts per Catalunya i del PDeCAT segueixen la intervenció a l'interior del Suprem

Redacció
MADRID

La plana major d'ERC es va reunir ahir en un hotel de Madrid per tornar a sentir la veu d'Oriol Junqueras durant la seva declaració al Tribunal Suprem. Una estona abans, una àmplia comitiva del partit, formada per més d'una trentena de persones, es va concentrar a la plaça de les Saleses, al costat del tribunal, en una mostra de suport al president de la formació i als familiars dels presos polítics. Posteriorment, la delegació es va dirigir al Gran Hotel Catalonia, a la Gran Via, per seguir la intervenció de Junqueras des d'una pantalla en una sala anomenada Güell. Hi eren presents el vicepresi-

dent i número dos d'ERC, Pere Aragonès, i el president del Parlament, Roger Torrent, els consellers Alfred Bosch, Chakir El Homrani i Teresa Jordà; els diputats al Congrés Gabriel Rufián i Joan Tardà, i la candidata a les europees i parella de Raül Romeva, Diana Riba.

També Junts per Catalunya i el PDeCAT van mostrar suport a la declaració de Junqueras, i també a la de Joaquim Forn. Fins a Madrid es va desplaçar la consellera Elsa Artadi amb el portaveu adjunt de JxCat, Eduard Pujol. A dins del Suprem, al costat d'Artadi i de la consellera d'ERC Ester Capella, hi havia el diputat del PDeCAT al Congrés Carles Campuzano. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Tots els demòcrates necessitem una solució”

■ L'exvicepresident exposa al Suprem, sense respondre al fiscal, que manté la defensa de la independència de Catalunya ■ “És un principi democràtic donar resposta a les demandes dels ciutadans”, sosté

Mayte Piulachs
MADRID

La decisió de l'exvicepresident del govern d'acollir-se al seu dret a no respondre a les preguntes de la fiscalia va sobtar a molts (alguns ho van interpretar com una rendició), però aquesta decisió segueix una coherència de defensa. Oriol Junqueras mai ha respost a les preguntes de la fiscalia (i menys de Vox) durant la instrucció ni a l'Audiència Nacional ni al Tribunal Suprem, només a les del seu advocat, el penalista Andreu van den Eynde i, ahir, en el judici ho va repetir.

Junqueras va defensar el seu pensament polític basat “en el diàleg, el republicanisme” i el seu compromís amb “la dignitat homini de base cristiana, i amb els drets fonamentals”. El president d'ERC va acabar la seva intervenció apel·lant a una sortida política: “Tots els demòcrates necessitem una solució. Votar respecta els drets civils i polítics.”

En l'interrogatori, Junqueras, sense cap apunt al davant, va donar la seva versió del relat “retorçat” de les acusacions, segons les seves paraules. Es varen muntar a l'Estatut consensuat i escapat pel Tribunal Constitucional (TC)

L'exvicepresident Oriol Junqueras, en la seva intervenció al Tribunal Suprem, ahir ■ EFE

el 2010, i va detallar tota la vida parlamentària, “gens opaca”, des del 2015 fins a la votació del referèndum de l'1-O, “amb una àmplia majoria per impulsar el mandat democràtic del dret a decidir”. Del document Enfocats, trobat a casa de la seva mà dreta, Josep Maria Jové, i del qual les acusacions construeixen el relat criminal dels passos del govern català cap a la independència, va assegurar que “mai” l'havia vist i que és un docu-

ment “extravagant i apòcrif”. I va acusar els magistrats del TC de donar “un gir i limitar el debat parlamentari”, fent estralls a la inviolabilitat parlamentària que “va intentar aconseguir la revolució Gloriosa”, referint-se a la insurrecció militar espanyola de 1868, que buscava més democràcia. En aquest sentit, també es va exclamar que el TC suspengués una comissió d'experts creada al Parlament català per debatre les sortides políti-

ques de Catalunya com ara la independència del territori espanyol.

Pel que fa a les anomenades lleis de desconexió i a la declaració unilateral d'independència del setembre del 2017, Junqueras no s'hi va recrear. “És un principi democràtic donar una sortida política a les reclamacions dels ciutadans”, va insistir el candidat d'ERC a les europees. I va lluir diversos cops que el seu partit “amb prop de 90 anys de vida mai en la

seva història ha tingut un cas de corrupció”. Amb aquest objectiu d'intentar millorar la vida dels conciutadans, Junqueras va defensar el dret a l'autodeterminació, del qual va sostenir que no hi renunciava pas, malgrat el càstig de més d'un any en presó preventiva i la petició de 25 anys de presó que li demana la fiscalia per suposadament haver liderat una rebel·lió sense armes ni violència. “No hem fet cap delictes”, va repetir di-

versos cops, amb èmfasi i seguretat, afirmació que va resumir en: “Això no és delictes, però ets delinquant.”

Pel que fa a l'acusació que el govern va excitar els ciutadans contra les forces i cossos de seguretat durant el referèndum de l'1-O, Junqueras ho va negar i va provar aquesta acció de les càrregues policials als centres de votació, que només buscaven atemorir. “Amb el cens universal no calia anar a tancar escoles. Votar no és un delictes; impedir la votació, sí”, va sostenir.

Cap despesa en locals

L'exvicepresident i responsable d'Economia, que abans de ser suspès va assumir l'organització del referèndum d'autodeterminació, en lloc del Departament de Governació, va assegurar que amb el control del govern espanyol no es va produir cap despesa per l'1-O, “com van dir el president Rajoy i el ministre Montoro”.

En aquest sentit, Junqueras també va detallar que “no s'ha produït pas cap lucre cessant en locals públics que no es poden llogar”. Es referia a la pericial que han aportat la fiscalia i l'advocacia de l'Estat per estimar què van costar els locals de votació que es van obrir l'1-O. El líder republicà també va reprovar a la fiscalia i les acusacions que se'ls persegueixi per haver fet una conferència al Parlament Europeu sobre la independència. “És una mostra que en aquesta causa es persegueixen les idees”, va etzibar Junqueras, que va repetir que sempre defensa la “multilateralitat” per arribar a un acord. ■

Aquest és un judici polític i no contestaré a les acusacions. Em considero un pres polític

És una ironia cruel. Sempre hem defensat el diàleg i a l'altra banda sempre hem trobat una cadira buida

És un principi democràtic donar resposta política a les demandes de la ciutadania, com l'autodeterminació

Acusar-nos d'una conferència al Parlament Europeu és un exemple que aquí es persegueixen les idees

Fa un any i mig que no em deixen parlar... Perdonin la meva passió

Sempre he defensat la multilateralitat pública i privada. A les institucions de Catalunya, Espanya i internacionals

Per diferenciar entre els verbs ser i estar: estem independentistes fins que siguem independents

No es van gastar diners per l'1-O i no hi pot haver lucre cessant en els locals públics que no es poden llogar

No ens tractin d'enemics, no som enemics de ningú. En el nostre projecte polític mai, mai hem volgut la violència

Tots necessitem una solució. Tots som demòcrates. Hem de respectar drets civils i polítics

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Els Mossos no van rebre mai ordres polítiques”

■ Forn reafirma el seu compromís polític amb l'1-O i el deslliga de la seva responsabilitat al capdavant del cos policial ■ Culpa les forces de l'Estat de desatendre ordres

Emma Ansola
BARCELONA

Al contrari que Oriol Junqueras, l'exconseller Joaquim Forn va anar contestant una a una les preguntes de la fiscalia del Suprem i de l'advocat de l'Estat per insistir en el seu missatge: “Mai vaig donar ordres polítiques als Mossos d'Esquadra.” L'exconseller va voler deixar clar que aquest cos policial sempre va obeir les ordres i les resolucions judicials que durant els dies previs a l'1-O van arribar tant de la fiscalia com de la magistrada encarregada de vetllar pel compliment de les resolucions del Constitucional. És més, Forn va assegurar que els Mossos “no van actuar mai en contra de la Constitució”.

I per demostrar-ho, i a preguntes ja del seu advocat, va detallar les reunions i els informes que es van anar intercanviant els cossos policials que es-

taven en disposició d'actuar aquell dia i, fent un gir a les acusacions de la fiscalia, l'exconseller va explicar que van ser precisament les forces de l'Estat, la Guàrdia Civil i el Cuerpo Nacional de la Policía les que van desatendre les ordres de la magistrada, que reclamava garantir la convivència ciutadana. També va apuntar als dirigents dels cossos estatals, els quals no van assistir a la reunió de coordinació el matí del 1-O per saber quins dispositius s'havien programat per a aquell dia, uns dispositius que, per part dels Mossos, eren els més nombrosos que mai abans s'havien desplegat en una actuació policial. Això sí, inferiors al que determinaven les instruccions judicials, ja que el nombre d'efectius era inviable i inassumible per a la Generalitat, segons el conseller.

Per rebatre les acusacions de violència en què es basa l'acusació de rebel·lió,

el conseller també es va referir a l'informe que va rebre dels Mossos el dia 29 de setembre sobre la situació que es podrien trobar a l'espai públic el dia del referèndum, i que segons la fiscalia ja alertava d'episodis de violència. Segons Forn, el contingut contenia “previsions de risc”, no pas “de violència generalitzada”, semblant a informes que s'elaboren en altres cites importants com l'11-S. “Es parlava de resistència pacífica i festiva”, assenyala-va.

Més sorprenent van ser les referències a l'activitat parlamentària i al moment en què es va aprovar la DUI, que, va admetre, no tenia conseqüències jurídiques, com es va demostrar posteriorment quan “no es va fer res per implementar-la”. És més, va afegir-hi que sobre la taula només hi havia dos camins: “eleccions o DUI, tot acceptant que s'aplicaria el 155 i el govern seria destituït.” ■

El conseller destituït Joaquim Forn ahir declarant al Tribunal Suprem ■ ACN

“Com a conseller no vaig utilitzar recursos del departament per fer el referèndum i vaig instar els Mossos a complir totes les ordres judicials

El 27-O es va esgotar fins a l'últim moment per buscar el diàleg. Hi havia mediadors que intentaven trobar una sortida política, que és el que buscàvem

“L'1-O hi va haver una demanda d'ajut per part dels Mossos als cossos estatals per tancar col·legis que no va ser atesa, tot i l'acord de fer-ho

Políticament estava d'acord amb el referèndum i sempre vaig dir als Mossos que havien de complir les funcions de policia judicial

182205-1204820

RESTAURANT **hsf** SOL-FINA
...des de 1958

CALÇOTS

DIUMENGE 17 Febrer

Menú Calçotada
Calçots
Parrillada de carn
Postres, pa, vi i aigua
Copa de cava
29 €
iva inclosa

Calçots fets en directe

Rt. SolFina Ctra. Accés Costa Brava s/n · Palafolls www.solfina.cat Informació i reserves: 93 762 00 96

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ALTRA CARA DEL JUDICI

XEVI SALA

LES FRASES

“Per a mi és un plaer parlar en castellà després d’un any i mig de silenci forçós”

ORIOI JUNQUERAS
EXVICEPRESIDENT DEL GOVERN DE CATALUNYA

LA FRASE DEL DIA

“

“Som moltes altres coses a part d’independentistes; abans, som demòcrates i bones persones”

ORIOI JUNQUERAS
EXVICEPRESIDENT DEL GOVERN DE CATALUNYA

“Veurem quins cossos policials van complir les instruccions judicials i quins, no”

JOAQUIM FORN
EXCONSELLER D'INTERIOR

“En aquests moments em considero un pres polític. Res del que hem fet és delictiu”

ORIOI JUNQUERAS
EXVICEPRESIDENT DEL GOVERN DE CATALUNYA

“Si per les obres ens coneixeran, som un partit sense cap cas de corrupció en 88 anys”

ORIOI JUNQUERAS
EXVICEPRESIDENT DEL GOVERN DE CATALUNYA

“Vaig tornar de Brussel·les sabent que hauria de declarar, convençut que no havia delinquit”

JOAQUIM FORN
EXCONSELLER D'INTERIOR

“Tots els consellers que van plegar van anar després a votar en el referèndum”

JOAQUIM FORN
EXCONSELLER D'INTERIOR

“Siguem seriosos, no es pot venir al matí d'acusat i a la tarda de testimoni”

MANUEL MARCHENA
PRESIDENT DE LA SALA

EL PROTAGONISTA

Marchena, caut

Per primera vegada sentim esplaiar-se el magistrat

La resolució sobre les qüestions prèvies va permetre ahir per primera vegada sentir com s'esplaiava el president de la sala, Manuel Marchena. Ho va fer en una intervenció molt mesurada, en el to i el fons, però inflexible amb defensors i fiscals. “Quedin tranquils perquè la sala només decidirà sobre el que es percebi aquí.” Tranquils, no gaire.

El president de la sala, Manuel Marchena ■ ACN

L'exconseller Joaquim Forn, ahir, declarant ■ EFE

LA DETENCIÓ

Forn i l'ordre públic

Tens i flux interrogatori del fiscal i l'advocada de l'Estat

Joaquim Forn sí que va contestar a les preguntes del fiscal i l'advocada de l'Estat. Tens interrogatori. Forn, brillant. Fidel Cadena i Rosa María Seoane, fluixos. L'exconseller va revelar que el 1986 va ser detingut per alteració de l'ordre públic quan entrava una bandera a l'estadi. Es va insistir si havia estat detingut mai per la seva ideologia, i Forn va dir que una bandera catalana no és cap eina perillosa.

LA CARA I LA CREU

Respostes en la llengua materna

La jornada judicial va començar amb bon peu quan el president de la sala, Manuel Marchena, va fer saber als presents que permetria als acusats contestar en la seva llengua materna, invocant la doctrina del Consell Europeu i de l'Estatut. Una lògica que es troba a faltar, en canvi, a molts judicis ordinaris celebrats a Catalunya, on encara existeixen massa esculls per exercir aquest dret. Marchena va deixar clar que no ho feia per evitar una hipotètica indefensió, sinó per “raons emocionals”, i també va anunciar que es permetria als acusats seure més a prop dels seus advocats si així ho desitjaven.

LA NOTÍCIA

El junquerisme, un any i mig després

“No li preguntaré com es diu, la seva identitat és sobradament coneguda.” Així va rebre Marchena Oriol Junqueras. Més prim, amb americana i corbata, Junqueras va lluir l'experiència parlamentària i va deixar clar que no contestaria a les acusacions perquè entén que aquest és un judici polític. Va parlar en castellà, va proclamar que estima Espanya i va rebutjar la violència: “Si se'ns escolta, mai ningú ens podrà considerar violents.”

Però sense traducció simultània

El respecte als drets lingüístics dels acusats, però, es va quedar a mig camí, perquè el tribunal va rebutjar la utilització de la traducció simultània. Marchena ho va argumentar de manera confusa, afirmant que la traducció directa suposaria “la restricció de la publicitat del judici” perquè els que fossin fora de la sala sense auriculars no podrien seguir les intervencions. Només es permet la traducció consecutiva, és a dir, la traducció al final de cada intervenció, una fórmula que no convenç les defenses perquè limita i interfereix en la naturalitat dels discursos. Tant Junqueras com Forn van emprar el castellà.

Oriol Junqueras, durant la declaració d'ahir ■ EFE

L'ERRADA

Queda en evidència la traducció del català al castellà

L'interrogatori del fiscal a Joaquim Forn va vorejar el ridícul quan va quedar en evidència la mala traducció d'un informe dels Mossos. La defensa, que ha impugnat la frase, va mostrar el document on es veu clarament que on deia “se celebrarà el referèndum” hi van posar “s'ha de celebrar”.

ELS TESTIMONIS

La sala accepta finalment citar l'exministre Zoido

Algunes concessions, poques, a les peticions de la defensa. La sala permetrà consultar els informes mèdics dels policies amb lesions. I també citarà l'exministre de l'Interior Juan Ignacio Zoido. El polític que va gastar 87 milions enviant 4.500 agents a Catalunya i va fer-hi portar el famós *Piolín*, torna a escena.

EL RELLOTGE

Només un minut de retard a l'hora de començar la sessió

El tribunal va sorprendre ahir tot-hom. El retard que va marcar l'inici del judici i la segona jornada va contrastar amb la puntualitat. Exactament a les 10 i un minut el president prenia la paraula per contestar les qüestions prèvies. Les pauses del migdia, en canvi, van sumar sis i vuit minuts de retard.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

EL JUDICI, AL BAR (3)

Jordi Panyella

I l'Oriol va tornar al Quimeta

Oriol Junqueras no havia nascut que el bar Quimeta, de Sant Vicenç dels Horts, ja despatxava cafès i gots de vi als seus clients. Es tracta d'un establiment petit però d'ubicació privilegiada, perquè està situat en un extrem de la plaça de la Vila, a escassos cinquanta metres de la casa consistorial, l'edifici on durant uns anys Junqueras va ocupar el despatx més noble de tots. El Quimeta va engegar l'any 1946; des de fa set o vuit anys els germans Paco i Àngel en són els propietaris i entre els seus clients hi van tenir, durant el temps que va fer d'alcalde, el mateix Oriol Junqueras.

"Solia seure allí, a l'entrada, a tocar de la vidriera, o a fora, quan posem la terrassa, però mai podia estar tranquil perquè sempre l'enganxava un veí o altre per exposar-li els seus problemes", recorda l'Àngel. Dels dos germans, l'Àngel és potser el que

més interès demostra pel judici al seu exalcalde, que segueix a través del televisor que té engegat i sintonitzat a La Sexta, que ofereix íntegrament la declaració del principal acusat en el procés contra els líders independentistes. Al bar no hi ha cap gran expectació per la declaració judicial que és a punt de començar, però és impossible absteure-se'n perquè el so que surt de l'aparell arriba fins a l'últim racó, gràcies a un volum alt, insolent, però sense estridències.

Falten cinc minuts per a les onze del matí quan a la petita pantalla es veu com Junqueras s'aixeca del banc dels acusats per prendre posició a la cadira on seurà durant la declaració. L'Àngel, rere la barra, es mira fixament les imatges, i fa un únic comentari, en castellà, llengua que predomina a l'establiment i al poble: "Està més prim." També se'l mira el Miguel Comino, portaveu del grup socia-

L'Àngel escoltant Junqueras des de la barra del Quimeta ■ JUANMA RAMOS

lista a l'Ajuntament i possible futur alcalde després de les eleccions que s'han de celebrar al maig. Comino observa Junqueras

un moment, però de seguida desvia la mirada al telèfon mòbil que subjecta amb una mà. Enllesteix la consumició, paga i marxa.

De seguida que arrenca a parlar, els del bar comproven que aquell Junqueras a qui el llarg captiveri comença a deixar rastre en el seu físic continua sent el mateix home de sempre, un individu de loquacitat indomable, discurs ferm i conviccions granfiques. "No ha canviat gens", corrobora l'Àngel, que queda enganxat a la pantalla quan l'orador pronuncia, amb vehemència i solemnitat, la frase del dia: "Res, res del que hem fet és delictes!"

Al Quimeta, la veu de l'exalcalde hi torna a ressonar amb força després de massa temps de no fer-ho. Els clients que hi entren li paren atenció, sense mostrar cap devoció excessiva, més aviat al contrari. Un d'ells quan sent dir a Junqueras que estima Espanya, deixa de queixalar l'entrepà de pernil i fa una pregunta amb veu alta que no troba resposta: "Si diu que l'estima, per què vol marxar-ne. No ho entenc." ■

L'AUTODETERMINACIÓ NO ÉS DELICTE

Dissabte 16 de febrer de 2019

Barcelona 17:00 h

Omplim la Gran Via!

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Una secretària d'estat compara el referèndum amb una violació

■ Nova patinada d'Irene Lozano en una entrevista a Sky News davant la incredulitat del periodista ■ El govern i el PDeCAT demanen la dimissió de la responsable d'Espanya Global

Emili Bella
BARCELONA

La mateixa secretària d'estat responsable d'una campanya de rentat d'imatge d'Espanya al món es va tirar ahir un tret al peu en una entrevista en un mitjà internacional en comparar el referèndum de l'1-O amb la violació d'una dona, davant la perplexitat del periodista de la cadena britànica privada Sky News. Irene Lozano, cap d'Espanya Global –l'antiga Marca España–, va assegurar que “el sexe no està prohibit com tampoc ho està votar, però no es pot fer a la força, has de tenir el permís per fer-ho; si no, és una violació”. El periodista, Dominic Waghorn, va voler confirmar si la secretària d'estat estava comparant “fer un referèndum en contra de la voluntat del govern de l'Estat amb una violació”: “Crec que ho ha comparat amb una violació, a menys que sigui una equivocació.” Lo-

Les frases

“El sexe no està prohibit com tampoc votar, però no es pot fer a la força, has de tenir el permís per fer-ho; si no, és una violació”

“És la metàfora del sexe que sempre utilitzo per explicar aquest tema”

Irene Lozano
SECRETÀRIA D'ESTAT
PER A L'ESPANYA GLOBAL

zano s'hi va ratificar: “El sexe està bé, però si no tens permís és una violació. Per tant, votar està bé, però si no tens permís, es converteix en un delict penal a Espanya.”

Hores més tard, i veient la revolada per les seves paraules, Lozano va admetre a Twitter: “Ahir a la nit no vaig fer la millor de les comparacions.” Tanmateix, durant l'entrevista

havia dit que aquesta “metàfora del sexe” és la que “sempre” utilitza per explicar l'1-O. L'exdiputada del PSOE i d'UPyD va aduir que “intentava explicar la diferència entre fer les coses amb el consentiment dels afectats o sense”. “El referèndum de l'1-O es va fer sense l'acord de la meitat de la societat catalana i l'ha deixat dividida”, va insistir.

Peticions de dimissió

En un moment de creixent conscienciació sobre la violència masclista i els constants assassinats de dones per aquesta causa, la consellera de la Presidència, Elsa Artadi, va lamentar que el govern espanyol “permeti que una persona que lidera l'Espanya Global i la farsa de [la campanya] *This is the real Spain* compari el referèndum amb violar les dones”. En aquest sentit, va exigir la dimissió de Lozano: “Que reflexionin, recuperin el caràcter suposada-

La secretària d'estat, Irene Lozano, en una imatge recent ■ EFE / J.P. GANDUL

ment progressista, facin dimitir d'una vegada aquesta persona, no només per les notícies falses, sinó per aquest insult cap a totes les dones”.

Per notícies falses, la portaveu del govern es referia a una altra afirmació polèmica de Lozano en la premsa internacional, quan va referir-se als presos polítics com a “convictes” en una entrevista a la BBC, ignorant la presumpció d'innocència.

L'advocacia de l'Estat va haver de puntualitzar durant el judici en curs al Tribunal Suprem l'afirma-

ció de Lozano amb l'argument que l'anglès no és la seva llengua materna i que va utilitzar malament el terme.

El Partit Demòcrata va presentar ahir una moció a la comissió d'Exteriors del Senat per exigir la dimissió de Lozano de manera immediata per la gravetat de les seves declaracions a Sky News, “absolutament impròpies d'un càrrec públic de l'administració de l'Estat”. El PDeCAT denuncia que “no respecten la presumpció d'innocència dels presos polítics catalans i dels exi-

liats”. “A més, també presuposen, falsament, l'existència de violència per part dels votants de l'1 d'octubre”, conclou el text.

D'altra banda, l'Ajuntament de Barcelona denunciarà Lozano per haver utilitzat l'escut de la ciutat sense el consentiment del consistori en la seva campanya. La comissió de Presidència, Drets de Ciutadania, Participació i Seguretat i Prevenció va aprovar dimecres una iniciativa d'ERC que demana al govern municipal que trenqui tota relació amb Espanya Global. ■

GYM
450M DE GIMNÀS

WWW.LAIETANIA.CAT

+ PISCINES TENNIS PÀDEL IACUZZIS SAUNES

VISTES AL MAR INCREÏBLES

44€
DE 5 A 20 ANYS 20€
DE 20 A 25 ANYS 34€

TRUCA ARA!
I ET REGALEM 1 MES
93 796 12 82

C/ DEL TORRENT DE LA LLEBRETA, 27 - MATARÓ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El PSOE, el PP i Cs volen vetar un acte amb Puigdemont a l'eurocambra

- Torra també està convidat a una conferència al Parlament Europeu sobre el judici de l'1-O
- González Pons demana a Marlaska que investigui si es pot detenir el líder de JxCat a la cambra

Natàlia Segura

Brussel·les

Front comú de l'unionisme a Brussel·les per vetar Carles Puigdemont a l'eurocambra. Indignats per la possible presència de l'ex-president al seu territori, els grups parlamentaris del PSOE, el PP i Ciutadans van demanar ahir al president del Parlament Europeu, Antonio Tajani, que prohibeixi la conferència de dilluns a la cambra amb el president Quim Torra i el president a l'exili Carles Puigdemont, en què tenen previst parlar del judici de l'1-O. En una carta, els eurodiputats

Iratxe García Pérez, Esteban González Pons i Javier Nart afirmen que Puigdemont va ser el principal "artífex" d'un pla per "subvertir l'ordre constitucional a Espanya" i ha fet "ostentació" de "reiterada desobediència" a ordres del Tribunal Constitucional.

Membre de la Forza Itàlia de Silvio Berlusconi amb bones relacions amb el Partit Popular i que ha defensat en diverses ocasions l'ordre constitucional espanyol, Tajani encara no s'ha pronunciat. És a les seves mans vetar o no Puigdemont i ho podria fer si considera que, per raons de seguretat o reputació de la cambra, tal com

Torra i Puigdemont, en una compareixença conjunta ■ ACN

defensen els unionistes, l'acte no s'hauria de fer.

El PP ja s'ha avançat per si finalment hi dona llum verd i ahir mateix va

Pons creu que el ministre, com a "bon jurista que és", hauria de "trobar la fórmula jurídica" amb la qual poder arrestar l'ex-president dins de l'eurocambra. Un escenari que, d'entrada, no sembla possible, ja que les institucions europees són "inviolables" i la policia belga necessitaria un permís exprés per entrar-hi. De totes maneres, mentre no pesi sobre ell cap euroordre, Puigdemont no pot ser arrestat.

Sorpresa

L'acte previst dilluns a la tarda està organitzat conjuntament pel partit nacionalista flamenc NV-A i pel portaveu de la Plataforma Diàleg UE-Catalu-

nya. El jove eurodiputat dels flamencs que ha convidat Torra i Puigdemont, Ralph Packet, reconeixia ahir estar "sorprès" per "l'estranya" reacció del PSOE, el PP i Ciutadans. Especialment perquè el líder de Junts per Catalunya ja ha estat rebut en altres parlaments de la Unió Europea com ara l'alemany o el flamenc. "No veig el motiu pel qual no pugui accedir al Parlament Europeu", es va preguntar. Malgrat assegurar que tot continua en marxa per celebrar l'acte, Packet no va descartar "fer-se enrere" si "continuen els problemes" per portar a terme el polèmic debat. Un soroll que no se'ls ha escapat, als periodistes europeus. El conegut cap de política d'un dels mitjans de capçalera a Brussel·les, *Politico*, Ryan Heath, es va preguntar a les xarxes socials "per què els unionistes espanyols pensen que la manera de resoldre" el debat sobre Catalunya és "silenciant els de l'altre bàndol, o tancar-los, o empresonar-los...". ■

CMG — 17 DE FEBRER DE 2019 —
CLASSICS MONTSENY GUILLERIES

11^a TROBADA D'ARBÚCIES

PRE 1986 CARS

ORGANITZA CMG AJUNTAMENT D'ARBÚCIES ■ SEGUEIX - NOS

f Instagram / CLASSICSMONTSENYGUILLERIES

DISSENY: IGNASIOLIVERAS

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

PER LLOGAR-HI CADIRES

LLUÍS MARTÍNEZ

A la caça dels culpables

Els pressupostos generals de l'Estat no tiren endavant perquè el PP, Ciudadanos, ERC i el PDeCAT s'hi oposen. Ara bé, per a alguns diaris, qui és el culpable? Els "secessionistes". Ells, en exclusiva. L'editorial d'*El Heraldo de Aragón* comença així: "L'independentisme català va sentenciar ahir la legislatura" i tot perquè Sánchez no va voler "negociar el dret a l'autodeterminació" ni interferir "en l'acció de la justícia". Altres diaris van en el mateix sentit. Però Sánchez, no era presoner dels independentistes? Un dia *paquí* i l'endemà *pallà*...

Les dues vares de mesurar, com sempre

Per a *El Mundo*, la defensa va ser "obscena propaganda". Però l'argumentari polític, no pas jurídic, de la fiscalia va ser "brillant". Més: atacar "l'ordre constitucional" és "rebel·lió". Dret recreatiu.

Eleccions per no resoldre cap problema

El diari basc *Gara*, que surt en blanc i negre i no per gust, dona més importància al judici que a la crisi dels pressupostos. I avisa que les futures eleccions "no resoldran" els problemes de l'Estat.

Qui és qui a la portada d'«El Jueves»

La portada d'*El Jueves*, dedicada al judici polític al Suprem, està plena de detalls: un fiscal testicular, un grafit sobre Puigdemont, i una pregunta: a qui representa el porc de la tercera filera del banc?

Prou de banalitzar

Un dels llocs comuns dels unionistes és que els catalans que demanen que la relació de Catalunya amb Espanya es resolgui a les urnes –i sense pressuposar els resultats– són uns nazis. Atenció: nazis, no falangistes, que és el feixisme autòcton. I d'aquí a banalitzar l'holocaust jueu amb comparacions infames només hi ha un pas. Rivera ho ha tornat a fer i un periodista jueu l'ha posat a lloc. Servirà d'alguna cosa?

Un mapa detallat, ara mullat

Una de les mentides de l'unionisme, reflectida a l'acudit de Nieto a l'*ABC*, és que els presos polítics serien indultats pel govern espanyol... socialista per descomptat. Ignorant que l'indult l'ha de demanar el condemnat, i que els presos han dit que no ho faran. I ara que potser canvia el govern? Bé, per si Sánchez no marxa...

Casado, Rivera i Vox critiquen Junqueras

El president del PP, Pablo Casado, i el líder de Ciutadans, Albert Rivera, no es van poder estar ahir de comentar la declaració de l'exvicepresident Oriol Junqueras davant el Suprem. Van coincidir a lamentar el que consideren "cinisme" de Junqueras quan diu "jo estimo Espanya, estimo la gent i la cultura espanyola". Aquest fet va ser considerat com una ofensa pels dos líders de la dreta espanyola. Casado creu que estimar Espanya és "incompatible" amb posar fi

a la democràcia i Rivera manté que els qui estimen Espanya "no tracten de liquidar-la". Per la seva banda, el secretari general de Vox i advocat de l'acusació particular en el judici, Javier Ortega Smith, va assegurar que la declaració de l'exvicepresident en què es definia com a pres polític és d'una "mesquina inacceptable". Vox ho considera un "menyspreu" al Suprem que l'esta jutjant, tot i que Marchena no li va retreure res a Junqueras. ■ REDACCIÓ

La càrrega a l'escola Lull la investiga el TSJC ■ A. SALAMÉ

Declaren agents per l'1-0 al Lull

Cinc agents de la Policia Nacional van anar ahir a declarar davant el jutge que investiga les càrregues policials al col·legi Lull de Barcelona el matí del 1-0 del 2017. És el primer cop que cinc agents declaren com a testimonis i van asse-

gurar que si haguessin actuat amb excés de violència els seus superiors els ho haurien advertit. Van dir que sentien un grau d'hostilitat gran i van contradir-se sobre l'ús de les pilotes de goma, entre d'altres qüestions. ■ ACN

Demanen no fer exàmens per la vaga del 21-F

El Consell de l'Estudiantat de les Universitats Catalanes (Ceucat) va demanar ahir als rectors, degans i directors de centres superiors que suspenguin les activitats avaluable i l'assistència obligatòria per la vaga convocada el pròxim dia 21 en aquests centres universitaris. La jornada de protesta per les millores laborals i el judici als presos està convocada per la intersindical CSC. Les peticions de suspendre les avaluacions han estat aprovades pels consells d'alumnes de la UB, la UAB, la UPC, la UPF, la UdG, la UOC, la Rovira i Virgili i la Ramon Llull, mentre la Universitat de Vic no ha signat el primer punt, en què s'insta els rectors a suspendre totes les activitats. ■ REDACCIÓ

PP i Cs abandonen l'acte dels premis Ciutat de Barcelona

Els regidors del PP i Cs van abandonar ahir al vespre la cerimònia d'entrega dels premis Ciutat de Barcelona per les "constants referències" als líders polítics empresonats. L'alcalde, Ada Colau, va obrir l'acte tot assegurant: "Les declaracions al Tribunal Suprem de l'exvicepresident Junqueras i l'exregidor d'aquesta casa i exconseller Joaquim Forn no s'haurien d'haver produït mai i encara menys en una situació de presó preventiva". Gran part dels premiats van demanar la llibertat dels presos, mentre que el president del PP a Barcelona, Alberto Fernández, va qualificar l'acte d'"aquejarre de Colau" i d'"altaveu de l'extrema esquerra i l'independentisme". ■ REDACCIÓ

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'ILLA DE ROBINSON

GISELA PLADEVAYA

L'ANALISI

“Les diferents defenses es complementen”

“En termes futbolístics, diria que és un judici en què juguem en camp contrari i amb l'àrbitre molt decantat. Tot i això, tenim la voluntat de presentar batalla, tant a la sala com de portes enfora.” És una

de les reflexions fetes per l'advocat Francesc Homs, que coordina les defenses dels presos polítics de Junts per Catalunya. En una intervenció telefònica realitzada ahir al programa *L'illa de Robinson*, d'El Punt Avui TV, també va considerar que el fet que Oriol Junqueras s'acollís al seu dret a no contestar a la fiscalia, a l'advocacia de l'Estat i a Vox no és perjudicial, sinó que “suma”. “Faig una valoració molt positiva de la intervenció de Junqueras i la de l'exconseller Joaquim Forn. El discurs de cadascun d'ells respon a perfils i a situacions diver-

ses en relació amb el que va succeir en el referèndum de l'1-O. Les dues opcions són complementàries, no contradictòries.” Homs pensa que, tot i aquestes diferències en l'enfocament de les defenses, “l'important és desemmascarar el relat de les acusacions, per terra, mar i aire”: “No estalviarem cap recurs per posar en evidència les injustificades acusacions contra els processats.” Paral·lelament, l'advocat evidencia que el jutge Manuel Marchena és clarament conscient que el judici “és molt observat per Europa”. Recorda que és el

mateix magistrat que hi havia en el judici pel 9-N, en què el mateix Homs va ser condemnat: “No vull desmerèixer els seus coneixements del dret, però ara està fent un esforç per presentar unes formes exquisides, per si la causa de l'1-O acaba al Tribunal Europeu de Drets Humans.” Homs diu que “s'agraeix l'educació”, però en l'apartat tècnic no està satisfet amb com el tribunal ha resolt les qüestions prèvies.

FRANCESC HOMES

LA TRUCADA

“El relat que manté la fiscalia fa por”

MONTSE BASSA GERMANA DE DOLORS BASSA

La germana de Dolors Bassa diu que té “un estat d'emocions variable”. Va anar a Madrid el dia abans que comencés el judici i va veure la seva germana “força i amb ganes d'explicar-se”, i tenen molta confiança en els advocats defensors. Del segon dia, lamenta que el fiscal “es referís continuament a la violació de la constitució”: “Això fa por.”

UNA ALTRA MIRADA

“Es parla cap a una audiència europea”

MAGDA BANDERA PERIODISTA I ESCRIPTORA

“Tothom té la sensació que es parla de cara a un electorat: no només a l'audiència catalana, sinó per l'europea.” És una de les impressions de la periodista Magda Bandera. Hi afegeix que “hi ha coses hiperbòliques que ahir no es van entendre gaire a l'Estat”, com la frase de Junqueras que “estima Espanya”.

L'ENTREVISTA MARTÍ ANGLADA

“La mobilització és un altaveu al món del judici infame contra demòcrates”

Igor Llongueres

“L'autodeterminació no és delicte.” És el lema d'una campanya del sobiranisme, la qual es basa en mobilitzacions de protesta acordades de manera unitària per mostrar el rebuig pel judici. Un dels representants de la iniciativa és el periodista Martí Anglada.

Quins són els objectius de la campanya?

Considerem que les mobilitzacions representen un gran altaveu al món d'aquest judici infame contra demòcrates. Són una caixa de ressonància.

A qui s'està apel·lant?

A totes aquelles persones que estan en contra de la repressió, que senten els seus drets trepitjats. També cridem a moure's a qui està a favor que el poble de

FOTO: QUIM PUIG

Catalunya decideixi el seu futur en una consulta. És a dir, el 80% de la ciutadania del país. Amb una intensitat o altra, tothom que estigui dins d'aquesta galàxia es pot sentir interpel·lat. Que la gent no pensi que la sentència està feta. Estem en plena història, en evolució. Ens miren des de l'exterior i les mobilitzacions són útils per demanar que hi hagi respecte als drets fonamentals.

Quines dates hem de tenir presents?

El dissabte 16, a les 17 h, començarà una manifestació a la Gran Via de Barcelona. El dia 21, la vaga general; i el 16 de març, farem a Madrid una manifestació, a les 18 h. No només pels catalans que ens sentim ferits, sinó que també vindran autocars de Galícia, d'Andalusia, etc. A Espanya hi ha una colla grossa de demòcrates.

QÜESTIONS TÈCNIQUES

“Junqueras ha sigut bastant emocional”

L'advocat penalista Horacio Airaudo posa de manifest la importància de la immediata en un judici, de tal manera que si la traducció del català al castellà s'hagués fet de manera consecutiva, “no hauria sigut pràctic”. En el supòsit d'haver-se utilitzat aquest sistema, diu que “s'hauria perdut la frescor” del discurs d'Oriol Junqueras, que va ser “bastant emocional”, tenint en compte que “amb la traducció consecutiva s'ha d'anar parant”. Ahir, el jutge Marchena va resoldre que els encausats podien declarar en català, però no va acceptar la traducció simultània, tot al·legant el principi de publicitat. És a dir, que degut al fet que no tothom disposava d'auriculars, va justificar que hi hauria persones que segueixen la sessió oral que no ho entendrien tot. A banda, Airaudo creu que si no fos un judici tan mediàtic, Marchena no hauria deixat fer a Junqueras el discurs polític sense tallar-ho: “Si no s'emetés en directe, crec que el magistrat segurament hauria intervingut. Està prenent moltes precaucions de cara al Tribunal Europeu de Drets Humans. Prefereix donar màniga ampla per excés, i no per defecte.”

HORACIO AIRAUDDO

LA TERTULIA

“M'ha sorprès el paper del jutge Manuel Marchena, molt escrupolós en les formes. Té present que el món el mira”

GEMMA UBASART

PROFESSORA DE CIÈNCIA POLÍTICA

“En la declaració d'ahir vam recuperar l'Oriol Junqueras en estat pur, al 100%, com a ideòleg del referèndum”

AGUSTÍ CARLES

ADVOCAT

“El discurs durant el judici de l'exvicepresident del Govern, que es veu com un presoner polític, està arribant a fora”

KRYSZYNA SCHREIBER

PERIODISTA

MILERS DE PERSONES
NECESSITEN
AJUDA URGENT PER SOBREVIVRE

fes-te soci:
902 15 15 07
www.msf.es

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Peter Gabriel posa música a l'espot internacional de l'ANC

■ La versió catalana d'“In your eyes” de l'artista anglès acompanya el nou vídeo de la campanya #Makeamove ■ Interpretada per Joan Baez, Lluís Llach, Muñoz i Humet, també hi posa veu Gabriel

Xavier Miró
BARCELONA

L'ANC va llançar ahir el nou vídeo de la campanya internacional #Makeamove amb la música de la cançó *In your eyes* cedida per l'artista i activista britànic Peter Gabriel amb l'objectiu de reivindicar el dret a l'autodeterminació a imatge d'altres drets assolits per les lluites civils, com el vot de la dona, els drets dels negres i dels gais, la independència de l'Índia i la caiguda del Mur de Berlín. El cantant impulsor de Genesis, que, posteriorment, en la seva carrera musical en solitari va abanderar la lluita pels drets humans amb cançons com *Biko* i participant en els concerts de suport a Amnistia Internacional, no només ha cedit la cançó, sinó que ha permès de canviar-ne part de la lletra de la traducció en català —*Als teus ulls*— i també ha col·laborat amb la seva veu —tot i que no surt al vídeo— en la interpretació que en fan la cantant nord-americana Joan Baez, Lluís Llach, Mario Muñoz i Gemma Humet.

La iniciativa ha estat possible per amistats encreuades i sorgeix el mateix dia del referèndum de l'1 d'octubre. Segons va explicar ahir el cantant

Peter Gabriel, en el seu darrer concert al Palau Sant Jordi de Barcelona, el 2010, en la gira de 'New Blood' ■ JUANMA RAMOS

Mario Muñoz, amic personal de Peter Gabriel des de fa anys, l'espurna va ser el cop emocional que va significar la repressió policial sobre els votants.

Amic de Gabriel i Comín
Muñoz recorda que, aquell mateix dia, Gabriel va expressar la seva repulsa per les xarxes socials després que ja havia signat el manifest *Let Catalans vote*. Aquells 2 i 3 d'octubre Muñoz va tenir la idea de demanar-li una col·laboració

musical i, davant les conseqüències repressives de l'1-O i el 27-O, va anar creixent i agafant força. Perquè Muñoz i la seva dona, Andrea Villamata, també són amics personals de l'exconseller Toni Comín i la seva parella, Sergi Corbera, que han hagut de replantejar-se la seva vida a l'exili de Bèlgica per no anar a la presó.

Gabriel va oferir a Muñoz que triés la cançó que volgués del seu repertori. Un cop escollida *In your*

“Minoria de bloqueig” al Congrés

L'ANC vol recaptar 100.000 euros de donatius, el pressupost a gastar en la campanya, dels quals ja ha assolit 25.000 per mitjà de *makeamove.cat*. Anuncia actes en 33 ciutats del món organitzats amb altres persones, però la campanya publicitària es farà a París, Londres, Brussel·les, Berlín, Roma i Ginebra. Paluzie confia que les manifestacions de dissabte a

Barcelona i del 16 de març a Madrid i la “vaga general” de dimecres retornin “la força i l'esperit de victòria” a la lluita pacífica del moviment independentista. Respecte a les eleccions generals, creu que els partits catalans hi poden ser si utilitzen la “minoria de bloqueig”, com aplaudeix que hagin fet ERC i PDeCAT mentre l'Estat mantingui presos i negui l'autodeterminació.

eyes, Gabriel va acceptar que es pogués canviar el text del principi. La peça original és d'amor i, mantenint aquest fil, Muñoz va voler convertir-la en una “cançó d'amor per la llibertat”.

Una visita a la presó

Així, el cantant català va imaginar un relat simbòlic d'una conversa entre un pres polític i el seu ésser estimat a través del vidre del locutori de la presó. En la poca estona de la visita a la presó és on el pres veu la llibertat en els ulls —*Als teus ulls*— de la persona estimada. “Hem viscut tot el patiment personal i familiar [de Comín i Corbera], darrere d'aquests setze presos i exiliats hi ha setze famílies”, explica Villamata, assessora artística del projecte. També l'exconseller és qui els va posar en contacte amb Lluís Llach perquè participés en el projecte i els va suggerir que l'oferissin a l'ANC. Roger Rodés n'és el productor, hi ha col·laborat l'equip de Satélite K i l'equip tècnic de l'Assemblea ha fet el vídeo.

Muñoz agraeix a Peter Gabriel la “qualitat humana, el compromís i la valentia” per donar suport a la campanya i anuncia que, aviat, el mateix artista expressarà públicament el seu compromís. També la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, va agrair a Gabriel el suport desinteressat, que ajudarà a la projecció internacional de la campanya que denuncia que el dret a l'autodeterminació sigui tractat com un crim, i tenint en compte que “la causa catalana sabem que, de vegades, no és la més fàcil de defensar arreu”. ■

Llistes sobiranistes i d'esquerra aniran juntes a les municipals

Redacció
BADALONA

Quinze confluències d'esquerra sobiranistes aniran juntes a les eleccions municipals en un moviment que es vol més ampli i que sumarà representació a consells comarcals i diputacions. Liderat per Guanyem Badalona de

l'exalcaldessa Dolors Sabater, Guanyem Cerdanyola, de l'alcalde Carles Escolà, i Decidim Ripollet, de l'alcalde Josep M. Osuna, la iniciativa es va presentar ahir per superar la lògica dels partits, sumar esforços i tenir veu pròpia. “Calen grans acords populars i interpel·lem partits i moviments socials i polí-

tics d'esquerra, demòcrates i republicans a construir grans confluències que facin de dic de contenció de l'avenç de l'autoritarisme i el feixisme i que serveixin com a palanques per construir alternatives sòlides i valentes”, va reclamar ahir Sabater, informant l'ACN. Sota la marca Municipalistes per la Re-

pública pretenen sumar representació a consells comarcals i diputacions, si bé ERC, la CUP i Comuns podran mantenir els seus vots als ens supramunicipals depenent dels acords a cada població. Guanyem Girona, Som Gramenet, Sant Adrià en comú, Guanyem Sitges i Guanyem Sant Boi ja hi són. ■

Escolà, Sabater i Osuna presenten la confluència Municipalistes per la República des de Baix ■ ACN